Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartis

2026-11-18, bylos Nr. TA-177-662/2026

Teismas: Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2026-11-18
Bylos Nr.: TA-177-662/2026
Teisminio proceso Nr.: 3-62-3-00569-2025-3
Bylos rūšis: Administracinė byla

Administracinė byla Nr. TA-177-662/2026
Teisminio proceso Nr. 3-62-3-00569-2025-3
Procesinio sprendimo kategorija 20.5.1 (S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS
NUTARTIS
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2026 m. lapkričio 18 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko (pranešėjas), Ivetos Pelienės ir Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal atsakovų Lietuvos kalėjimų tarnybos ir Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos kalėjimų tarnybos, apeliacinį skundą dėl Regionų administracinio teismo 2025 m. rugsėjo 18 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo PRS1 skundą atsakovams Lietuvos kalėjimų tarnybai, Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos kalėjimų tarnybos, dėl sprendimų panaikinimo ir neturtinės žalos atlyginimo priteisimo.

Aprašomoji dalis

Teisėjų kolegija nustatė:

I.

Pareiškėjas PRS1 (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu ir prašė panaikinti Lietuvos kalėjimų tarnybos Pravieniškių 1-ojo kalėjimo (toliau – ir Kalėjimas) viršininko 2025 m. sausio 30 d. sprendimą Nr. NSN-22-176 (toliau – ir Sprendimas), Lietuvos kalėjimų tarnybos (toliau – ir LKT) 2025 m. kovo 7 d. raštą Nr. 2S-1595 (toliau – ir Raštas) bei priteisti iš atsakovo Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos kalėjimų tarnybos, (toliau – ir atsakovas) 750 Eur neturtinės žalos atlyginimą, 5 proc. dydžio metines palūkanas už teismo priteistą piniginę prievolę, skaičiuojant nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo. Pareiškėjas taip pat prašė priteisti iš atsakovo 30 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą (už žyminio mokesčio sumokėjimą).

Pareiškėjas skundą grindė šiais argumentais:

Atliekant laisvės atėmimo bausmę Kalėjime, 2025 m. sausio 25 d. pietų maitinimo metu valgykloje įvyko žodinis konfliktas tarp trijų nuteistųjų (toliau – ir 2025 m. sausio 25 d. įvykis). Sprendime nurodyta, jog pareiškėjas reiškė nepasitenkinimą kitu nuteistuoju, naudojo pakeltą balso toną, psichologinį smurtą, necenzūrinius žodžius, įžeidinėdamas nuteistąjį dėl to, jog jis sėdi ne prie savo stalo ir specialiai provokuoja kitus nuteistuosius.

Sprendimu nutarta pareiškėjui skirti bausmę – draudimą vieną mėnesį įsigyti asmeninių daiktų (išskyrus higienos reikmenų ir kanceliarinių prekių įsigijimą).

Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus 2025 m. sausio 27 d. vaizdo registratoriaus įrašo peržiūros pažymoje Nr. SV-22-1794 (toliau – ir Pažyma) konstatuota, jog „Peržiūrėjus vaizdo registratoriaus įrašus dėl PRS1, gim. (duomenys neskelbtini) elgesio, pažymiu, kad iš vaizdo registratoriaus vaizdo įrašo negalima nustatyti, ar nuteistasis naudojo psichinį smurtą prieš kitą nuteistąjį, <...>, kadangi vaizdo įraše užfiksuota kaip nuteistasis, paėmęs pietus, atsisėdo už stalo ir valgo, jokių nuteistojo replikų nesigirdi“. Taigi, Pažymoje nėra konstatuojami neginčijami faktai, jog pareiškėjas būtų naudojęs psichinį smurtą prieš kitą nuteistąjį. Byloje turi būti nustatyta, ar nuteistojo veiksmuose yra atitinkamo nusižengimo sudėtis. 2025 m. sausio 25 d. įvykio metu apie 13 val. 5 min. valgykloje dirbę pareigūnai neteisėtai surašė tarnybinius pranešimus apie pareiškėjo, tikėtina, padarytus pažeidimus, kadangi jis tiesiogiai konflikte nedalyvavo, o konfliktinę situaciją kėlė kitas nuteistasis. Pareiškėjui rašant pasiaiškinimą prieš jį buvo panaudotas psichologinis smurtas, jis buvo priverstas tai padaryti nedelsdamas, o ne susipažinęs su tarnybiniais pranešimais.

LKT, išnagrinėjusi pareiškėjo skundą, Raštu nusprendė, jog drausminė nuobauda buvo paskirta laikantis Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso (toliau – ir BVK) 79 ir 80 straipsnių reikalavimų – nepažeidžiant terminų bei kitų procedūrinių taisyklių. LKT Raštą grindė tik tuo, kad pareiškėjas pateikė paaiškinimus, kurie atspindi jo gynybinę poziciją. LKT vadovavosi susirašinėjimais elektroniniu paštu, kurie nebuvo pateikti pareiškėjui. Nagrinėjamu atveju nebuvo išsamiai ištirtos ir įvertintos su tariamu jo pažeidimu susijusios aplinkybės. LKT tik nurodė skundo nagrinėjimo metu nustatytas aplinkybes (įvykis, jo aplinkybės ir konstatavimas dėl nuobaudos skyrimo fakto), bendro pobūdžio teiginius.

Neturtinė žala patirta dėl neteisėtų Kalėjimo viršininko bei LKT veiksmų, t. y. dėl nepagrįstai paskirtos drausminės nuobaudos, kuri buvo grindžiama neteisingu faktinių aplinkybių vertinimu, jų interpretavimu bei netinkamu teisės normų taikymu. Pareiškėjas dėl šių neteisėtų veiksmų patyrė dvasinius išgyvenimus, emocinę įtampą, pažeminimo jausmą ir reputacijos pablogėjimą. Paskirta nuobauda – draudimas vieną mėnesį įsigyti asmeninius daiktus – realiai pablogino pareiškėjo gyvenimo sąlygas laisvės atėmimo vietoje, nes pareiškėjas neteko galimybės įsigyti maisto produktų, vitaminų, vaisių, daržovių ir kitų būtinų daiktų. Pritaikius nuobaudą, pareiškėjas 4 mėnesius, t. y. nuo 2025 m. kovo 1 d. iki 2025 m. birželio 1 d. negalėjo gauti jokių lengvatų, skatinimo priemonių, trumpalaikių išvykų į namus, prarado neribotus skambučius, kontaktinius trumpalaikius pasimatymus, 1 papildomą ilgalaikį pasimatymą per mėnesį, trumpalaikes išvykas 3 paroms, galimybę savarankiškai įsidarbinti ir dirbti už įstaigos teritorijos ribų.

Atsakovas ir LKT (toliau abu kartu – ir atsakovai) atsiliepime į skundą prašė skundą atmesti. LKT atsiliepimą į skundą grindė šiais argumentais:

2025 m. sausio 25 d. apie 13 val. 5 min., atliekant nuteistųjų priežiūrą pietų maitinimo metu valgykloje, įvyko žodinis konfliktas tarp trijų nuteistųjų. Pareiškėjas kartu su dar vienu nuteistuoju reiškė savo nepasitenkinimą kitu nuteistuoju, naudodamas pakeltą balso toną, psichologinį smurtą, necenzūrinius žodžius bei įžeidinėdamas nuteistąjį dėl to, jog pastarasis sėdi ne prie to stalo ir tyčia provokuoja kitus nuteistuosius. Nuteistieji buvo nuraminti, apie 2025 m. sausio 25 d. įvykį informuotas budinčios pamainos vyriausiasis specialistas. Pareiškėjas 2025 m. sausio 25 d. paaiškinime nurodė, jog kitam nuteistajam nieko nesakė bei negrasino susidoroti, o užpultas nuteistasis 2025 m. sausio 25 d. paaiškinime nurodė, jog jam yra grasinama, ypač valgykloje, 2025 m. sausio 25 d. pietų metu valgykloje patyrė grasinimus pareigūnų akivaizdoje, dėl ko prašo imtis veiksmų, vyraujančiai subkultūrai naikinti. Pareiškėjas tokiais veiksmais pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 2 dalies 8 punktą ir Laisvės atėmimo vietų įstaigos vidaus tvarkos taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymu Nr. 1R-444 (toliau – ir Taisyklės), 39.12 punkto reikalavimus.

Nustatytą pažeidimo faktą patvirtina 2025 m. sausio 25 d. įvykio metu valgykloje nuteistųjų priežiūrą atlikusių Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus jaunesniųjų specialistų Eimanto Juršės bei Nerijaus Čėsnos 2025 m. sausio 25 d. tarnybiniai pranešimai, kuriais nėra pagrindo netikėti. Vien ta aplinkybė, kad vaizdo registratoriaus įraše nesigirdi pareiškėjo žodžių, nesudaro pagrindo abejoti kitais įrodymais bei neeliminuoja padaryto pažeidimo. Teisės aktai nenustato pareigos nuteistuosius supažindinti su dėl jų surašytais tarnybiniais pranešimais ir tik po to gauti nuteistųjų paaiškinimus.

Tiek Sprendimas, tiek Raštas priimti įvertinus visus surinktus duomenis, juose nurodyta, kokį pažeidimą pareiškėjas padarė, pažeistos teisės aktų nuostatos, taip pat apskundimo tvarka. Tiek Sprendimas, tiek Raštas yra konkretūs, aiškūs, išsamūs ir atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 10 straipsnio nuostatas.

Pareiškėjas, reikšdamas reikalavimą dėl neturtinės žalos atlyginimo, nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių tiek pačios neturtinės žalos atsiradimo faktą, tiek jos dydį. Pareiškėjas nuo 2025 m. sausio 25 d. iki 2025 m. kovo 31 d. nesikreipė į įstaigos psichologus dėl patiriamų neigiamų emocinių išgyvenimų ir dvasinių kančių, diskomforto, nepilnavertiškumo jausmo, orumo pažeminimo, reputacijos pablogėjimo, kuriuos galėjo sukelti 2025 m. sausio 25 d. įvykis, ir nebuvo konsultuotas.

Teismo posėdžio metu pareiškėjas papildomai nurodė, kad jis pareigūnų buvo priverstas rašyti pasiaiškinimą. Teismo posėdžių metu taip pat buvo apklausti liudytojai. Liudytojas Nerijus Čėsna nurodė, kad pietų metu valgykloje tarp pareiškėjo, RSP2 ir JGP3 įvyko konfliktas, nes JGP3 atsisėdo ne prie to stalo. Konflikte dalyvavo pareiškėjas PRS1 ir RSP2, pareiškėjas pakeltu tonu išreiškė nepasitenkinimą dėl sėdinčiojo JGP3. Liudytojas MLP4 nurodė, kad pietų metu įvyko konfliktas, apsižodžiavimas, o PRS1 konflikte nedalyvavo, jis sėdėjo prie kito stalo. Konfliktas, pasak liudytojo, įvyko tarp kitų nuteistųjų, PRS1 jame nedalyvavo.

II.

Regionų administracinis teismas 2025 m. rugsėjo 18 d. sprendimu tenkino pareiškėjo skundą iš dalies, t. y. panaikino Kalėjimo viršininko Sprendimą, LKT Raštą, priteisė pareiškėjui iš atsakovo Lietuvos valstybės 200 Eur neturtinės žalos atlyginimui bei 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo šios sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo. Teismas taip pat priteisė pareiškėjui iš atsakovo Lietuvos valstybės 23 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

Teismas nustatė šias bylai reikšmingas aplinkybes:

Pareiškėjas PRS1 atlieka bausmę pusiau atvirto tipo bausmės atlikimo vietoje / lengvoje grupėje.

Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus jaunesnysis specialistas Nerijus Čėsna 2025 m. sausio 25 d. tarnybiniu pranešimu Nr. PŽ-22-186 „Dėl nuteistojo PRS1“ informavo Kalėjimo viršininką, kad 2025 m. sausio 25 d. apie 13 val. 5 min., atliekant nuteistųjų priežiūrą pietų maitinimo metu, valgykloje įvyko žodinis konfliktas tarp trijų nuteistųjų: RSP2 ir PRS1 reiškė savo nepasitenkinimą nuteistuoju JGP3, naudodami pakeltą balso toną, psichologinį smurtą, necenzūrinius žodžius, įžeidinėdami nuteistąjį, dėl to, jog JGP3 sėdi ne prie to stalo ir specialiai provokuoja kitus nuteistuosius. Nuteistieji buvo nuraminti, apie įvykį informuotas P. Andruškevič. Tuo nuteistasis pareiškėjas pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 2 dalies 8 punktą ir Taisyklių 39.12 punkto reikalavimus.

Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus jaunesnysis specialistas Eimantas Juršė 2025 m. sausio 26 d. tarnybiniu pranešimu Nr. PŽ-22-186 „Dėl nuteistojo PRS1“ informavo Kalėjimo viršininką, kad 2025 m. sausio 25 d. apie 13 val. 5 min., atliekant nuteistųjų priežiūrą pietų maitinimo metu, valgykloje įvyko žodinis konfliktas tarp trijų nuteistųjų: RSP2 ir PRS1 reiškė nepasitenkinimą nuteistuoju JGP3, naudodami pakeltą toną, psichologinį

smurtą, necenzūrinius žodžius, įžeidinėdami nuteistąjį dėl to, kad jis sėdi ne prie to stalo ir specialiai provokuoja kitus nuteistuosius. Nuteistieji buvo nuraminti, apie įvykį informuotas P. Andruškevič. Įvykis fiksuotas vaizdo registratoriumi Nr. DMT300:000212. Tarnybiniame pranešime nurodyta, jog nuteistasis pareiškėjas pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 2 dalies 8 punktą ir Taisyklių 39.12 punkto reikalavimus.

Pareiškėjas 2025 m. sausio 25 d. pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad pareigūnai iškvietė jį ir pasakė, jog jį kažkas kaltina, nors kitam nuteistajam jis nebuvo pasakęs nė žodžio ir niekam negrasino.

Nuteistasis JGP3 2025 m. sausio 25 d. pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad jis susiduria su grasinimais, ypač valgykloje pietų metu ir prašė imtis veiksmų tramdant tokį elgesį.

Nuteistasis RSP2 2025 m. sausio 25 d. pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad valgydamas valgykloje pats buvo provokuojamas ir, visiškai nenorėdamas įžeisti, pradėjo pulti žodžiais; šiuo atveju dėl situacijos nesigaili, bet gailisi dėl savo emocijų.

Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas Pavel Andruškevič 2025 m. sausio 26 d. tarnybiniu pranešimu Nr. SV-22-1709 informavo Kalėjimo viršininką, kad 2025 m. sausio 25 d. iš Saugumo valdymo skyriaus jaunesniojo specialisto Eimanto Juršės gavo pranešimą, jog nuteistasis JGP3 nuteistųjų pietų maitinimo valgykloje metu sukonfliktavo (žodinis konfliktas) su nuteistaisiais RSP2 ir PRS1. Tarnybiniame pranešime nurodyta, kad, siekiant išvengti tolimesnio konflikto išsiplėtimo ir užtikrinti nuteistojo sveikatos ir gyvybės saugumą, tikslinga nuteistąjį JGP3 laikinai izoliuoti iki 48 valandų nuo kitų nuteistųjų, kol nėra Kalėjimo viršininko arba jį pavaduojančio pareigūno.

Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus specialistė Rūta Jakonienė 2025 m. sausio 27 d. parengė vaizdo registratoriaus įrašo peržiūros Pažymą, kurioje nurodė, kad, peržiūrėjus vaizdo registratoriaus įrašus dėl nuteistojo pareiškėjo elgesio, iš vaizdo įrašo dėl jo kokybės negalima nustatyti, ar nuteistasis naudojo psichologinį smurtą prieš kitą nusiteistąjį; vaizdo įraše užfiksuota kaip nuteistasis, paėmęs pietus, atsisėdo už stalo ir valgo, jokių nuteistojo replikų nesigirdi.

Kalėjimo viršininko Sprendimu pareiškėjui skirta drausminė nuobauda – draudimas vieną mėnesį įsigyti asmeninių daiktų (išskyrus higienos reikmenis ir kanceliarines prekes). Sprendime nurodyta, kad nuteistasis pareiškėjas 2025 m. sausio 25 d. apie 13 val. 5 min. atliekant nuteistųjų priežiūrą pietų maitinimo metu valgykloje dalyvavo žodiniame konflikte (konfliktas įvyko tarp trijų nuteistųjų). PRS1 reiškė savo nepasitenkinimą kitu nuteistuoju, naudojo pakeltą balso toną, psichologinį smurtą, necenzūrinius žodžius, įžeidinėdamas nuteistąjį dėl to, jog jis sėdi ne prie savo stalo ir specialiai provokuoja kitus nuteistuosius. Nuteistieji buvo nuraminti, apie įvykį informuotas budinčios pamainos vyriausiasis specialistas, Viešojo saugumo ir patrulių padalinys. Pažeidimas užfiksuotas vaizdo registratoriumi Nr. DMT300:000212. Sprendime konstatuota, kad nurodytais veiksmais nuteistasis pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 50 straipsnio 2 dalies 8 punktą, Taisyklių 39.12 punktą.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 3 d. su skundu kreipėsi į LKT direktorių ir prašė panaikinti Sprendimą, nes jis nepagrįstas ir neteisėtas. Pareiškėjas skunde teigė, jog Sprendimas grindžiamas tik pareigūnų prielaidomis, o ne faktiniais objektyviais įrodymais.

LKT 2025 m. kovo 7 d. Raštu konstatavo, kad pareiškėjo skundas dėl Sprendimo panaikinimo yra nepagrįstas. Rašte, įvertinus įrodymų visumą, konstatuota, kad Sprendimu pareiškėjui drausminė nuobauda skirta pagrįstai ir teisėtai, ji, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo pobūdį, nevertintina kaip per griežta, o Kalėjimo pareigūnai laikėsi aktualių teisės aktų nuostatų. Rašte pabrėžta, kad pareiškėjas tiek skunde LKT, tiek 2025 m. sausio 25 d. pasiaiškinime pateikė savo gynybinę poziciją, paremtą fakto, kad jis konfliktavo su kitu nuteistuoju, neigimu; šią poziciją paneigia su nuobaudos skyrimu susijusios dokumentinės medžiagos visuma.

Teismas vadovavosi VAĮ, BVK nuostatomis, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika nuobaudos nuteistajam paskyrimo už bausmės atlikimo režimo reikalavimų pažeidimus aspektu ir nustatė, kad Sprendimu pareiškėjui drausminė nuobauda iš esmės skirta dėl to, kad jis ginčo įvykio metu nesilaikė reikalavimo nenaudoti psichinio smurto prieš kitus asmenis, nevartoti necenzūrinių žodžių, žargono, nenaudoti pravardžių, netriukšmauti.

Teismas, įvertinęs byloje pateiktus įrodymus, priėjo prie išvados, kad byloje nėra pateikta įrodymų, kurie vienareikšmiškai patvirtintų, jog pareiškėjas 2025 m. sausio 25 d. įvykio metu pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 2 dalies 8 punkto, Taisyklių 39.12 punkto reikalavimus. Nors byloje yra pateikti Kalėjimo pareigūnų tarnybiniai pranešimai, kuriuose nurodoma, kad pareiškėjas konfliktavo su dviem kitais nuteistaisiais, kita byloje pateikta medžiaga sudaro prielaidas abejoti tokiomis aplinkybėmis. Sprendime pažymėta, jog pareiškėjo pažeidimas buvo užfiksuotas vaizdo registratoriumi Nr. DMT300:000212, tačiau Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus 2025 m. sausio 27 d. Pažymoje nurodyta, kad iš vaizdo įrašo dėl jo kokybės nebuvo galima nustatyti, ar nuteistasis naudojo psichologinį smurtą prieš kitą nusiteistąjį; vaizdo įraše užfiksuota kaip nuteistasis, paėmęs pietus, atsisėdo už stalo ir valgo, jokių nuteistojo replikų nesigirdi. Teismas sprendė, jog byloje esantys įrodymai (kartu su MLP4 parodymais bei atsižvelgus į tai, kad aktualūs vaizdo registratoriaus įrašai buvo sunaikinti) yra prieštaringi, nepatvirtina, kad pareiškėjas iš tikrųjų atliko veiksmus, kuriais pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 2 dalies 8 punkto, Taisyklių 39.12 punkto reikalavimus, t. y. byloje surinkti įrodymai nepatvirtina, kad egzistavo pagrindas pareiškėjui skirti drausminę nuobaudą. Kadangi Sprendime pareiškėjui suformuluotas kaltinimas neatitinka faktinių aplinkybių, teismas panaikino Sprendimą.

Konstatavęs, kad Sprendimas yra nepagrįstas, teismas taip pat panaikino ir Raštą, kuris buvo priimtas nagrinėjant skundą dėl Sprendimo.

Vertindamas pareiškėjo reikalavimą priteisti 750 Eur neturtinės žalos atlyginimą, teismas vadovavosi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) nuostatomis ir nurodė, kad, panaikinus Sprendimą bei Raštą, nustatyti atitinkami neteisėti valdžios institucijų veiksmai CK 6.271 straipsnio nuostatų požiūriu. Aptaręs pareiškėjo argumentus, susijusius su jam kilusiais nepatogumais, įvertinęs pareiškėjui skirtą drausminę nuobaudą (BVK 79 str. 1 d. 2 p. – draudimą vieną mėnesį įsigyti asmeninių daiktų (išskyrus higienos reikmenis ir kanceliarines prekes), pareiškėjo kalinimo sąlygas ir dėl to jam suteikiamas teises (priskirtas lengvajai grupei, todėl pagal BVK 38 str. 1 d., Taisyklių 42 p. turi teisę turėti asmeninių daiktų), teismas priėjo prie išvados, jog pareiškėjui dėl jam skirtos nuobaudos neabejotinai kilo neigiamų pasekmių. Teismas pažymėjo, kad byloje nepateikta įrodymų, jog pareiškėjas dėl drausminės nuobaudos jam skyrimo papildomai patyrė kitų neigiamų išgyvenimų, dėl kurių jam kilo neturtinė žala.

Teismas sprendė, kad šiuo atveju teisės pažeidimo pripažinimas nėra pakankama ir teisinga satisfakcija pareiškėjui atlyginti patirtą neturtinę žalą. Įvertinęs pareiškėjo teisių pažeidimo pobūdį, mastą ir trukmę, dėl to pareiškėjui kilusias neigiamas pasekmes, teismas pareiškėjo patirtą neturtinę žalą įvertino 200 Eur. Kadangi pareiškėjas taip pat prašė priteisti 5 proc. dydžio metines palūkanas nuo priteistino neturtinės žalos atlyginimo dydžio nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, teismas tenkino šį pareiškėjo prašymą.

Teismas taip pat nusprendė, kad nagrinėjamu atveju egzistuoja prielaidos pareiškėjui, proporcingai teismo patenkintų jo reikalavimų apimčiai (visiškai patenkinti 2 skundo reikalavimai iš 3, o trečiasis reikalavimas patenkintas iš dalies) iš atsakovo priteisti 23 Eur pareiškėjo patirtoms bylinėjimosi išlaidoms atlyginti.

III.

Atsakovai apeliaciniame skunde prašo panaikinti Regionų administracinio teismo 2025 m. rugsėjo 18 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo skundą atmesti.

Atsakovai apeliaciniame skunde teigia, jog:

Teismas netinkamai vertino byloje esančius įrodymus. Nors į bylą pateiktame vaizdo įraše nesigirdi pareiškėjo žodžių, tačiau pareiškėjo neteisėtus veiksmus patvirtino dviejų priesaiką davusių ir savo pareigas tinkamai atliekančių statutinių pareigūnų tarnybiniai pranešimai, kuriuose buvo aiškiai ir išsamiai nurodytos įvykio aplinkybės, įvardinti pareiškėjo išsakyti necenzūriniai žodžiai kitam nuteistajam. Kalėjimo administracijai yra žinoma situacija, kai nuteistieji, propaguojantys nuteistųjų subkultūrą, neleidžia kitiems nuteistiesiems sėstis prie jų stalų bei tai, kad dažnu atveju verčia duoti melagingus parodymus, prisiimti kaltę už kitų padarytus pažeidimus. Pareigūnai siekia užkardyti tokios subkultūros propagavimą ir nuteistųjų paaiškinimus, kuriais pastarieji bando apginti savo draugus ar net prisiima už juos kaltę, vertina kritiškai ir remiasi pareigūnų užfiksuotomis aplinkybėmis.

Pareigūnai vadovaujasi principu, kad visi nuteistieji lygūs, ir jie, vykdydami savo pareigas, privalo užtikrinti tinkamą nuteistųjų priežiūrą, palaikyti Kalėjime nustatytos vidaus tvarkos laikymąsi bei užkardyti galimus kilti nuteistųjų konfliktus, patyčias, vieni kitų žeminimus ar tam tikrais atvejais – riaušes. Pareiškėjui skirta nuobauda, siekiant užkirsti kelią psichologiniam smurtui prieš kitus nuteistuosius, žeminimui, patyčioms ir bauginimui.

Teismas nepakankamai kritiškai vertino šališko MLP4 parodymus ir nepagrįstai neatsižvelgė į pareigūnų tarnybiniuose pranešimuose užfiksuotą informaciją. Atsakovai teismui 2025 m. birželio 16 d. raštu Nr. 1S-4468 teikė duomenis, dėl kurių liudytojo paaiškinimai turėjo būti vertinami kritiškai, tačiau teismas į nurodytas aplinkybes neatsižvelgė ir apie jas nepasisakė. Liudytojas MLP4 ir pareiškėjas atliko laisvės atėmimo bausmę skirtinguose būriuose, kurių maitinimo laikas pagal patvirtintą grafiką skiriasi (apeliacinio skundo priedai), todėl liudytojas, tikėtina, negalėjo matyti valgykloje įvykusios konfliktinės situacijos ir liudyti apie jos aplinkybes.

Pareiškėjas skunde konkrečiai neįvardijo iš ko susideda jo prašoma atlyginti žala, nepagrindė reikalavimo atlyginti neturtinę žalą jokiais objektyviais duomenimis ar įrodymais. Skundo argumentai dėl tariamai padarytos žalos yra nekonkretūs, deklaratyvūs, grindžiami abstrakčiais teiginiais ir bendromis frazėmis apie įstatymų numatytą asmens teisę į žalos atlyginimą.

Pareiškėjas atsiliepime į apeliacinį skundą prašo priteisti pareiškėjui visą neturtinę žalą, įpareigoti LKT perkelti pareiškėją į lengvąją grupę, nes iš to ir kyla neturtinė žala.

Pareiškėjas atsiliepime į apeliacinį skundą nurodo, kad LKT geba originaliai taikyti BVK ir apsunkinti pareiškėjui laisvės atėmimo bausmės atlikimą, tai – jėgos struktūra ir nebūtinai teisinga, naudoja prievartą psichologinio smurto pagalba. Pareiškėjas, po 2025 m. sausio 25 d. įvykio netekęs lengvosios grupės, iki šiol negali jos atgauti. Pareiškėjas kartu su atsiliepimu į apeliacinį skundą padavė naujus dokumentus.

Motyvuojamoji dalis

Teisėjų kolegija konstatuoja:

IV.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Lietuvos kalėjimų tarnybos Pravieniškių 1-ojo kalėjimo viršininko 2025 m. sausio 30 d. sprendimo Nr. NSN-22-176 „Dėl drausminės nuobaudos skyrimo nuteistajam PRS1“ ir Lietuvos kalėjimų tarnybos 2025 m. kovo 7 d. rašto Nr. 2S-1595 „Dėl skundo išnagrinėjimo“ teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjas taip pat prašė priteisti jam 750 Eur neturtinės žalos atlyginimą dėl neteisėtai ir nepagrįstai skirtos drausminės nuobaudos.

Pirmosios instancijos teismas, išnagrinėjęs pareiškėjo skundo argumentus, atsakovų atsikirtimus į skundą, įvertinęs byloje esančius įrodymus, priėjo prie išvados, kad byloje nėra pateikta įrodymų, kurie vienareikšmiškai patvirtintų, jog pareiškėjas 2025 m. sausio 25 d. įvykio metu pažeidė teisės aktų reikalavimus, todėl pareiškėjo skundą tenkino iš dalies, panaikino Sprendimą ir Raštą, priteisė pareiškėju iš atsakovo Lietuvos valstybės 200 Eur neturtinės žalos atlyginimą bei 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo šios sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo. Pirmosios instancijos teismas pareiškėjui taip pat priteisė dalies bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

Atsakovai apeliaciniame skunde nesutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimu, teigia, jog teismas padarė esminį proceso teisės normų pažeidimą – visapusiškai neištyrė visų reikšmingų aplinkybių, padarė įrodymų vertinimo taisyklių pažeidimus, dėl kurių neteisingai nustatė faktines aplinkybes, buvo pasyvus.

Pareiškėjas atsiliepime į apeliacinį skundą prašo priteisti pareiškėjui visą neturtinę žalą, įpareigoti LKT perkelti pareiškėją į lengvąją grupę, nes iš to ir kyla neturtinė žala. Šiuo aspektu pažymėtina, kad materialinio pobūdžio reikalavimai, kaip antai pareiškėjo atsiliepime į apeliacinį skundą suformuluotas reikalavimas įpareigoti LKT perkelti pareiškėją į lengvąją grupę, yra formuluojami skunde. Pagal skunde suformuluotus reikalavimus yra apibrėžiamos skundo ribos. Atsiliepime į skundą proceso šalis nurodo ar ji sutinka ar ne su skundu (atskirų materialinių reikalavimų neformuluoja). Apeliaciniame procese apeliacinės instancijos teismas nenagrinėja bylos iš naujo, bet tikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 140 str.). Nagrinėjamu atveju pareiškėjas skunde neformulavo reikalavimo dėl perkėlimo į lengvąją grupę ir netgi neskundė pirmosios instancijos teismo sprendimo apeliacine tvarka dėl jam priteistos neturtinės žalos dydžio, o tik pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą. Atsižvelgiant į tai, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pareiškėjo reikalavimas dėl perkėlimo į lengvąją grupę šioje administracinėje byloje nėra nagrinėtinas.

Pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 140 straipsnio 1 dalį teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. Pažymėtina, kad byloje nenustatytos aplinkybės, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, bei nenustatyti sprendimo negaliojimo pagrindai, nurodyti ABTĮ 146 straipsnio 2 dalyje (ABTĮ 140 str. 2 d.). Atsižvelgdamas į tai, apeliacinės instancijos teismas šią bylą apeliacine tvarka nagrinėja ir patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundų ribų (ABTĮ 140 str. 1 d.).

Atsakovai ir pareiškėjas apeliacinės instancijos teismui padavė naujus dokumentus. Atsakovai – MLP4 ir pareiškėjo paskyrimus į būrius ir 2025 m. sausio 10 d. Kalėjimo nuteistųjų maitinimo valgykloje grafiką Nr. SV-22-512, pareiškėjas kartu su atsiliepimu į apeliacinį skundą padavė: Kalėjimo 2025 m. vasario 4 d. sprendimą Nr. NĮ 22-272 „Dėl nuteistojo perkėlimo į grupę“, Kalėjimo Resocializacijos skyriaus 2025 m. sausio mėn. pažymą „Dėl nuteistojo PRS1 perkėlimo iš vienos grupės į kitą pagal Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso 36 straipsnio 2 dalies 4 punktą“, pareiškėjo 2025 m. sausio 31 d. prašymą Kalėjimo viršininkui Nr. NPS-22-2743 išsaugoti registratoriaus vaizdo įrašą, Kalėjimo 2025 m. vasario 3 d. atsakymą į prašymą Nr. SN-22-273, pareiškėjo 2025 m. sausio 31 d. prašymą Kalėjimo viršininkui Nr. NPS-22-2746 išsaugoti registratoriaus vaizdo įrašą, Kalėjimo 2025 m. vasario 3 d. atsakymą į prašymą Nr. SN-22-272.

Sprendžiant dėl pateiktų dokumentų prijungimo prie bylos, pažymėtina, kad pagal ABTĮ 142 straipsnio 3 dalį nauji įrodymai, kurie nebuvo pateikti pirmosios instancijos teisme, tiriami tik tuo atveju, jeigu teismas pripažįsta pagrįstomis priežastis, dėl kurių tai nebuvo padaryta anksčiau, arba kai naujų įrodymų pateikimo būtinybė

iškilo vėliau. Pažymėtina, kad tiek atsakovų, tiek pareiškėjo pateikti dokumentai yra laikytini naujais įrodymais. Šie dokumentai nebuvo pateikti pirmosios instancijos teismui ir nei atsakovai apeliaciniame skunde, nei pareiškėjas atsiliepime į apeliacinį skundą nepaaiškina, kodėl jie nepateikė ir negalėjo pateikti šių dokumentų bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme arba kodėl šių naujų įrodymų pateikimo būtinybė iškilo vėliau. Dėl šių priežasčių teisėjų kolegija neprideda prie bylos naujų įrodymų.

Byloje nustatyta, kad Sprendimu pareiškėjui skirta drausminė priemonė – draudimas vieną mėnesį įsigyti asmeninių daiktų (išskyrus higienos reikmenų ir kanceliarinių prekių įsigijimą) – už tai, kad jis 2025 m. sausio 25 d. apie 13 val. 5 min. atliekant nuteistųjų priežiūrą pietų maitinimo metu valgykloje dalyvavo žodiniame konflikte tarp trijų nuteistųjų. PRS1 reiškė savo nepasitenkinimą kitu nuteistuoju, naudojo pakeltą balso toną, psichologinį smurtą, necenzūrinius žodžius, įžeidinėdamas nuteistąjį dėl to, jog jis sėdi ne prie savo stalo ir specialiai provokuoja kitus nuteistuosius. Tuo pareiškėjas pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punkto (nuteistieji privalo vykdyti įstatymuose nustatytus reikalavimus ir laikytis teisingumo ministro nustatytos laisvės atėmimo vietų įstaigos vidaus tvarkos) ir 50 straipsnio 2 dalies 8 punkto (nuteistiesiems draudžiama reikalauti bet kokios paslaugos iš kitų nuteistųjų ar suimtųjų, naudoti fizinį ar psichinį smurtą prieš kitus asmenis), Taisyklių 39.12 punkto (nuteistieji privalo vykdyti BVK jiems nustatytas pareigas bei laikytis jiems taikomų draudimų ir, be kita ko, nevartoti necenzūrinių žodžių, žargono, nenaudoti pravardžių, netriukšmauti) reikalavimus.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, pateikė skundą LKT, kuri, išnagrinėjusi pareiškėjo skundą ir Kalėjimo pateiktą su nuobaudos skyrimu susijusią dokumentinę ir vaizdo medžiagą – Kalėjimo viršininko Sprendimą, dviejų Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus jaunesniųjų specialistų 2025 m. sausio 25 d. tarnybinius pranešimus bendru registracijos Nr. PŽ-22-186, Pažymą, trijų nuteistųjų, įskaitant ir pareiškėjo, paaiškinimus, tarnybinio registratoriaus Nr. DMT300:000212 įrašą, nustatė, jog Kalėjimo viršininko Sprendimu nuobauda pareiškėjui skirta pagrįstai ir teisėtai.

Pirmosios instancijos teismas, teismo posėdyje papildomai apklausęs Kalėjimo Saugumo valdymo skyriaus jaunesnįjį specialistą Nerijų Čėsną ir nuteistąjį MLP4, priėjo prie išvados, kad byloje surinkti įrodymai nepatvirtina, kad egzistavo pagrindas pareiškėjui skirti drausminę nuobaudą.

Kadangi nagrinėjamoje byloje šalys nesutaria dėl ginčui išnagrinėti reikšmingų aplinkybių, nuo kurių priklauso skundžiamų administracinių aktų teisėtumas, (ne)buvimo, o apeliaciniame skunde yra kvestionuojamas pirmosios instancijos teismo atliktas įrodymų vertinimas, pirmiausiai primintinos nagrinėjamu atveju aktualios įrodymų vertinimo taisyklės.

Vadovaujantis ABTĮ 56 straipsniu, įrodymai administracinėje byloje yra visi faktiniai duomenys, priimti bylą nagrinėjančio teismo ir kuriais remdamasis teismas įstatymų nustatyta tvarka konstatuoja, jog yra aplinkybės, pagrindžiančios proceso šalių reikalavimus bei atsikirtimus, ir kitokios aplinkybės, turinčios reikšmės bylai teisingai išspręsti, arba kad jų nėra (1 d.); nurodyti faktiniai duomenys nustatomi tokiomis priemonėmis: proceso šalių ir jų atstovų paaiškinimais, liudytojų parodymais, specialistų paaiškinimais ir ekspertų išvadomis, daiktiniais įrodymais, dokumentais ir kitais rašytiniais, elektroniniais, garso bei vaizdo įrodymais (2 d.); įrodymus pateikia proceso šalys ir kiti proceso dalyviai; prireikus teismas gali pasiūlyti minėtiems asmenims pateikti papildomų įrodymų arba šių asmenų prašymu ar savo iniciatyva išreikalauti reikiamus dokumentus, pareikalauti iš pareigūnų paaiškinimų (5 d.); jokie įrodymai teismui neturi iš anksto nustatytos galios, teismas įvertina įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, išsamiu ir objektyviu bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais (7 d.). Teismo įsitikinimas turi būti pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir vertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja.

Įvertindamas įrodymus, teismas turi įvertinti kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę ir iš įrodymų viseto duomenų

padaryti išvadas. Vertinant kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę reikia nustatyti, koks jo ryšys su įrodinėjimo dalyku, ar tas įrodymas yra leistinas, patikimas, ar nėra suklastojimo požymių, ar tinkamai buvo paskirstytos įrodinėjimo pareigos, ar nepaneigtos pagal įstatymus nustatytos prezumpcijos, ar yra prejudicinių faktų. Vertindamas įrodymų visetą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. liepos 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-728-415/2017). Teismas kiekvienoje konkrečioje situacijoje turi spręsti dėl byloje esančių įrodymų pakankamumo ir patikimumo, įvertinti, ar nėra prieštaravimų tarp įrodymų, ar šalutiniai duomenys patvirtina pagrindinius, ar pakankami tiesioginiai duomenys, ar nuoseklūs šalutiniai įrodomieji faktai. Teismas, vertindamas įrodymus, turi vadovautis ne tik įrodinėjimo taisyklėmis, bet ir logikos dėsniais, teisingumo, protingumo, sąžiningumo kriterijais (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016 m. vasario 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-500-756/2016; 2020 m. spalio 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2219-520/2020).

Pagal bendrąją įrodinėjimo pareigos paskirstymo tarp bylos šalių taisyklę, kiekviena šalis turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis ji remiasi. Teismų praktikoje skiriami du tarpusavyje susiję įrodinėjimo naštos aspektai. Pirmasis apima pareigą pateikti įrodymus ir yra vadinamas pozityviuoju įrodinėjimo naštos paskirstymo aspektu. Ši pareiga pagal bendrąją taisyklę tenka visiems byloje dalyvaujantiems asmenims (ABTĮ 56 str. 5 d.). Kitas įrodinėjimo naštos paskirstymo aspektas – negatyvusis – tampa aktualus tais atvejais, kai nepakanka įrodymų patvirtinti nei pareiškėjo, nei atsakovo nurodomoms aplinkybėms. Tokiu atveju sprendimas priimamas tos šalies nenaudai, kuriai priklauso neįrodytų aplinkybių įrodinėjimo našta (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2009 m. rugsėjo 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A556-963/2009; 2017 m. gegužės 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-727-552/2017; 2023 m. lapkričio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. TA-592-968/2023).

Teisėjų kolegija, išanalizavusi byloje esančius dokumentus (be kita ko, Kalėjimo pareigūnų 2025 m. sausio 25 d. tarnybinius pranešimus Nr. PŽ-22-186 „Dėl nuteistojo PRS1“, nuteistųjų paaiškinimus, 2025 m. sausio 27 d. Pažymą dėl vaizdo registratoriaus įrašo peržiūros, 2025 m. balandžio 11 d. raštą Nr. SV-22-7522 „Dėl informacijos pateikimo“ (kuriuo informuota, jog vaizdo įrašas sunaikintas), nuteistojo MLP4 paaiškinimą, LKT 2025 m. birželio 12 d. raštą Nr. SV-22-12377 „Dėl informacijos pateikimo“ (kuriuo informuota, jog neturi galimybės nustatyti ar MLP4 2025 m. sausio 25 d. įvykio metu galėjo būti valgykloje ir matyti ar girdėti konfliktą, užsiminta apie Kalėjime egzistuojančią kastų sistemą (subkultūrą)) sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad administracinėje byloje esantys įrodymai yra prieštaringi ir nepatvirtina, kad pareiškėjas iš tikrųjų atliko veiksmus, kuriais pažeidė BVK 50 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 2 dalies 8 punkto, Taisyklių 39.12 papunkčio reikalavimus. Atkreiptinas dėmesys, jog Sprendime nebuvo analizuotos vaizdo registratoriaus užfiksuotos aplinkybės, Rašte, nors ir nurodyta, kad atsižvelgta į vaizdo registratoriaus įrašą, tačiau jo turinys taip pat nedetalizuotas, pareiškėjo skundo nagrinėjimo metu nustatytos aplinkybes sutampa su Kalėjimo pareigūnų tarnybiniuose pranešimuose esančia informacija, o Pažyma (taip pat rengta Kalėjimo pareigūnės) patvirtina, kad nuteistasis, paėmęs pietus, atsisėdo už stalo ir valgo, jokių nuteistojo replikų nesigirdi. Pastebėtina ir tai, kad pareiškėjas skunde Lietuvos kalėjimų tarnybos direktoriui, be kita ko, prašė išsaugoti vaizdo registratoriaus Nr. DMT300:000212 garso ir vaizdo įrašą, tačiau tai nebuvo padaryta. Pareiškėjas dėl savo teisinio statuso (nuteistasis) susiduria su sunkumais rinkti ir teikti teismui įrodymus, todėl pareiga įrodyti, jog pareiškėjas padarė Sprendime konstatuotus pažeidimus, tenka atsakovui, o aplinkybė, jog nėra ginčo įvykio vaizdo įrašo, yra vertinama pareiškėjo naudai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. lapkričio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. TA-592-968/2023). Taigi, atsižvelgus į bylai reikšmingų aplinkybių visumą, vadovaujantis ABTĮ 56 straipsnyje įtvirtintomis įrodinėjimo taisyklėmis, apeliacinio skundo argumentai dėl netinkamo įrodymų vertinimo atmetami.

Pirmosios instancijos teismas pagrįstai panaikinęs Sprendimą, kuriuo pareiškėjui skirta drausminė nuobauda, ir Raštą, priėjo prie išvados, kad nagrinėjamu atveju nustatyti neteisėti valdžios institucijų veiksmai CK 6.271 straipsnio nuostatų požiūriu. Kadangi pareiškėjui dėl jam nepagrįstai skirtos nuobaudos kilo neigiamų pasekmių – jis vieną mėnesį negalėjo įsigyti asmeninių daiktų (išskyrus higienos reikmenų ir kanceliarinių prekių įsigijimą), pagrįsta pripažintina ir pirmosios instancijos teismo išvada dėl pareiškėjui priteistos 200 Eur neturtinės žalos bei 5 proc. dydžio metinių palūkanų nuo šios sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo. Atsakovų apeliaciniame skunde nėra jokių argumentų, dėl kurių pirmosios instancijos teismo pareiškėjui priteista neturtinė žala turėtų būti sumažinta ar panaikinta.

Apibendrindama teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, nustatęs ginčui teisingai išspręsti reikšmingas faktines aplinkybes, priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, kurio naikinti atsakovų apeliacinio skundo argumentais nėra pagrindo. Todėl pirmosios instancijos teismo sprendimas paliekamas nepakeistas, o atsakovų apeliacinis skundas atmetamas (ABTĮ 144 str. 1 d. 1 p.).

Rezoliucinė dalis

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 1 punktu, teisėjų kolegija

nutaria:

Atsakovų Lietuvos kalėjimų tarnybos ir Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos kalėjimų tarnybos, apeliacinį skundą atmesti.

Regionų administracinio teismo 2025 m. rugsėjo 18 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai Audrius Bakaveckas
Iveta Pelienė
Ričardas Piličiauskas